

Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2006 — Villa κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-4/06)

(2006/C 74/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Renata Villa (Senningerberg, Λουξεμβούργο) κ.λπ. [Εκπρόσωποι: G. Bouneou, F. Frabetti, δικηγόροι]

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις υπ' αριθ. 102495, 102494 και 102496, της 8ης Φεβρουαρίου 2005, με τις οποίες η Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αρνείται να αναγνωρίσει στις προσφεύγουσες επιπλέον συντάξιμο χρόνο λόγω της διαφοράς μεταξύ των δικαιωμάτων που απέκτησαν κατά τα έτη ασφαλίσεώς τους στο ιταλικό ασφαλιστικό σύστημα και του αριθμού των ετών που μετέφεραν στο κοινοτικό ασφαλιστικό σύστημα, κατόπιν νέου υπολογισμού των μεταφερομένων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τους,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το 1991 οι προσφεύγουσες, υπάλληλοι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μετέφεραν στο κοινοτικό ασφαλιστικό σύστημα τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που είχαν αποκτήσει στην Ιταλία πριν αναλάβουν υπηρεσία στις Κοινότητες. Η διαφορά μεταξύ του πραγματικού αριθμού των ετών ασφαλίσεως στο ιταλικό σύστημα και του αριθμού των συνταξίμων ετών όπως υπολογίζονταν στο κοινοτικό σύστημα καθορίστηκε σύμφωνα με τις τότε εφαρμοζόμενες από το Κοινοβούλιο γενικές εκτελεστικές διατάξεις, οι οποίες δεν πρόβλεπαν την εξίσωση του συντάξιμου χρόνου με το ανώτατο όριο του αριθμού των ετών ασφαλίσεως στην Ιταλία.

Κατόπιν της θέσεως σε ισχύ του νέου Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΚΥΚ), οι προσφεύγουσες υπέβαλαν αιτήσεις για νέο υπολογισμό του συντάξιμου χρόνου που τους είχε αναγνωριστεί, επικαλούμενες το άρθρο 26, παράγραφοι 5 και 6, του παραρτήματος XIII του εν λόγω ΚΥΚ. Κατόπιν απορρίψεως των αιτήσεών τους, οι προσφεύγουσες άσκησαν ενστάσεις τις οποίες η ΑΔΑ επίσης απέρριψε.

Στις προσφυγές τους οι προσφεύγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 26 του παραρτήματος XIII του νέου ΚΥΚ και του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, τόσο με την προηγούμενη όσο και με τη νέα διατύπωσή του.

Εν συνεχεία, υποστηρίζουν ότι το Κοινοβούλιο παραβίασε επιπλέον τις αρχές της χρηστής διοικήσεως, της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και των αυθαιρέτων ενεργειών, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, του μη πλουτισμού εις βάρος τρίτου και του καθήκοντος αρωγής.

Προσφυγή της 18ης Ιανουαρίου 2006 — Patak Dennstedt κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-5/06)

(2006/C 74/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dunja Patak Dennstedt (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) [Εκπρόσωποι: S. Rodrigues, Y. Minatchy, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Αρμодιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) της 4ης Οκτωβρίου 2005 με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας καθώς και την απόφαση περί απορρίψεως της αιτήσεως που είχε προηγουμένως υποβάλει η προσφεύγουσα·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα δια της καταβολής αποζημιώσεως ύψους 35 000 ευρώ·
- επικουρικώς, να διατάξει την αφαίρεση του επίδικου εγγράφου από το πόρισμα της έρευνας της 18ης Σεπτεμβρίου 2001·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, συνταξιοδοτηθείσα λόγω αναπηρίας υπάλληλος της Επιτροπής, είχε ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου με σκοπό την ακύρωση ορισμένων αποφάσεων της καθής. Στο πλαίσιο αυτής της δίκης, η προσφεύγουσα έλαβε γνώση ορισμένων εγγράφων σχετικών με εσωτερικές διαδικασίες της Επιτροπής που την αφορούσαν και υπέβαλε αίτηση ζητώντας, αφενός, να αφαιρεθούν από τον φάκελο της υποθέσεως τα έγγραφα στα οποία ένας υπάλληλος φαίνεται να αντλεί προσωπικά συμπεράσματα σχετικά με την επαγγελματική ασθένεια της προσφεύγουσας και, αφετέρου, να εξακριβωθεί αν η συμπεριφορά ορισμένων υπαλλήλων στο πλαίσιο μιας πειθαρχικής διαδικασίας υπήρξε σύμφωνη με τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως.

Δεδομένου ότι η αίτηση απορρίφθηκε, η προσφεύγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση η οποία επίσης απορρίφθηκε από την ΑΔΑ.

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται καταρχάς ότι η απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η διοικητική ένστασή της παραβιάζει τις υποχρεώσεις που υπέχει η καθής έναντι των υπαλλήλων της. Συγκεκριμένα, η εν λόγω απόφαση παραβαίνει πλείονες γενικές αρχές δικαίου, όπως η αρχή της χρηστής διοικήσεως και το καθήκον αρωγής.

Η προσφεύγουσα προσθέτει εν συνεχεία ότι οι υπάλληλοι της Επιτροπής που διέδωσαν και περιέλαβαν μάλιστα σε πόρισμα έρευνας εσφαλμένα στοιχεία σχετικά με την επαγγελματική ασθένειά της υπέπεσαν σε βαρύ πταίσμα. Το πταίσμα αυτό θεμελιώνει, κατά την προσφεύγουσα, την ευθύνη της καθής, η οποία, συνεπώς, οφείλει να αποκαταστήσει την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που υπέστη η προσφεύγουσα.

Προσφυγή της 3ης Φεβρουαρίου 2006 — Ηρακλής Τόλιος κ.λπ. κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση F-8/06)

(2006/C 74/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ηρακλής Τόλιος (Παρίσι, Γαλλία), François Muller (Στρασβούργο, Γαλλία) και Odette Perron (La Rochelle, Γαλλία) [εκπρόσωποι: G. Vandersanden και L. Lévi, δικηγόροι]

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη, συμπεριλαμβανομένης της ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας την οποία περιέχει·
- κατά συνέπεια, να ακυρώσει τα εκκαθαριστικά σημειώματα συντάξεως των προσφευγόντων του Μαρτίου 2005, ούτως ώστε να εφαρμοστεί διορθωτικός συντελεστής επιπέδου πρωτεύουσας της χώρας διαμονής τους ή, τουλάχιστον, διορθωτικός συντελεστής που να αντικατοπτρίζει προσηκόντως τις διαφορές του κόστους ζωής στους τόπους όπου λογίζεται ότι οι προσφεύγοντες πραγματοποιούν τις δαπάνες τους και να ανταποκρίνεται, συνεπώς, στις επιταγές της αρχής της ισοδυναμίας·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όλοι οι προσφεύγοντες στην παρούσα υπόθεση είναι υπάλληλοι συνταξιοδοτηθέντες πριν από την 1η Μαΐου 2004. Αμφισβητούν τη νομιμότητα του μεταβατικού καθεστώτος που θεσπίστηκε, εν αναμονή της καταργήσεως των διορθωτικών συντελεστών, με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του

καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών⁽¹⁾, στο μέτρο που το καθεστώς αυτό στηρίζεται σε νέο υπολογισμό των διορθωτικών συντελεστών «συντάξεως», οι οποίοι δεν υπολογίζονται πλέον σε σχέση προς την πρωτεύουσα, αλλά σε συνάρτηση προς το μέσο κόστος ζωής στο κράτος μέλος εντός του οποίου ο συνταξιούχος αποδεικνύει ότι έχει την κύρια διαμονή του.

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν καταρχάς ότι ο προμνησθείς κανονισμός στηρίζεται σε εσφαλμένη αιτιολογία, καθόσον ούτε η πρόοδος της ενοποίησης της Κοινότητας, ούτε η ελευθερία κυκλοφορίας και διαμονής, ούτε η δυσκολία εξακριβώσεως του πραγματικού τόπου διαμονής των συνταξιούχων δεν μπορούν να δικαιολογήσουν το επίμαχο μεταβατικό καθεστώς.

Οι προσφεύγοντες επικαλούνται, περαιτέρω, παραβίαση στην προκειμένη περίπτωση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της ασφάλειας δικαίου, της αναδρομικής ισχύος των κεκτημένων δικαιωμάτων και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 124 της 27.04.2004, σ. 1.

Προσφυγή της 30ής Ιανουαρίου 2006 — Canteiro Lopes κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-9/06)

(2006/C 74/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Rui Canteiro Lopes (Λισαβόνα, Πορτογαλία) [εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφευγόντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

- να ακυρώσει την απόφαση της Αρμοδίας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) της 13ης Οκτωβρίου 2005 να μην περιληφθεί ο προσφεύγων στον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι ενόψει προαγωγής και να μην προαχθεί στο βαθμό Α4 κατά την περίοδο των προαγωγών του 2000·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.